

კომუნიკაციური გაუგებრობის ფენომენი და მისი ძირითადი ტიპები
ინგლისურენოვან დიალოგურ დისკურსში

დარინა ჯანიაშვილი

*სამაგისტრო ნაშრომი წარდგენილია ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტის
მეცნიერებათა და ხელოვნების ფაკულტეტზე ანგლისტიკაში ფილოლოგიის
მაგისტრის აკადემიური ხარისხის მინიჭების მოთხოვნის შესაბამისად*

უცხო ენათა ფილოლოგია (ანგლისტიკა, გერმანული ფილოლოგია, რომანული
ფილოლოგია) და შედარებითი ლიტერატურათმცოდნეობა
(მიმართულება: ანგლისტიკა)

სამეცნიერო ხელმძღვანელი: პროფესორი ნინო კირვალიძე

ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტი

თბილისი 2020

THE PHENOMENON OF COMMUNICATIVE MISUNDERSTANDING AND ITS MAIN TYPES IN ENGLISH DIALOGICAL DISCOURSE

A b s t r a c t

The present paper deals with the study of the phenomenon of misunderstanding in English dialogical discourse aiming to reveal those linguistic, psychological, socio-cultural and pragmatic factors that lead to misunderstanding between the communicants, on the one hand, and that predetermine their main types, on the other. Having analysed a great number of dialogical microtexts, in which the phenomenon of misunderstanding is marked by the addressee's questions "Who?", "What?" or "What do you mean?" inducing thus the addresser to make the necessary correction in his/her initial utterance (after which the conversation returns back to its usual flow), we identified five main types of misunderstanding that were caused by lingual and cultural factors as well as by the addresser's speech habits, his/her psycho-emotional state in the moment of speaking and by the presuppositional difference in the communicants' background knowledge.

Our research showed that the main linguistic factor causing misunderstanding between the communicants is connected with the introduction of a new subject matter into conversation by the speaker with the help of proper names, third person or demonstrative pronouns which, due to their sign peculiarities, lack in conceptual meaning and informativeness. Their usage as identifiers of the new topic violates the principles of communicative cooperation and conversational maxims. We ascribe such a subconscious inaccuracy in the presentation of the new topic to the addresser's psychological disposition at the moment of speaking, as well as to such features as the diversions in the socio-cultural background knowledge and pragmatic attitudes of the communicants. In connection with this, special attention was paid to the study of the cases of self-repair. We hope, the analysis and generalizations made in this paper will be helpful both to English language teachers and learners.